Příloha k protokolu o SZZ č. .....
Vysoká škola: Pedagogická fakulta JU
Ústav romanistiky
Datum odevzdání posudku:16. 1. 2009

Autorka BP: Veronika Dvořáková
SJEMO
Vedoucí BP: Mgr. Hana Hrubá

Posudek bakalářské práce

SROVNÁNÍ JAZYKA OBCHODNÍ KORESPONDENCE VE ŠPANĚLŠTINĚ A ČEŠTINĚ

Jak vyplývá z názvu práce, hlavním cílem bylo porovnat jazykové prostředky, jež oba jazyky využívají při psaní obchodní korespondence. Aby mohla tento cíl splnit, autorka se nejdříve zabývá obecnou charakteristikou obchodní korespondence a strukturou obchodního dopisu.

Práce je poměrně obsáhlá, včetně všech příloh a úvodních informací 61 stran. Je uspořádána do 10 kapitol, doplněna úvodem a závěrem a španělským resumé. Z hlediska obsahu jsou nejdůležitější kapitoly 3 až 6.

Kapitoly 3, 4 a 5 se zabývají strukturou obchodního dopisu, uvádějí formální náležitosti, které musí každý obchodní dopis obsahovat. Zároveň si všímají právě některých odlišných postupů v uvádění údajů v české a španělské obchodní korespondenci . V těchto kapitolách se také autorka věnuje lexikální stránce. V obou jazycích uvádí různé způsoby oslovení, ustálené formulace pro otevření dopisu, které se liší podle obsahu (nabídka služeb, žádost či poptávka, odpověď na poptávku, reklamace apod.), rozloučení.

Šestá kapitola je pokusem o samostatné srovnání španělské a české obchodní korespondence z hlediska stylistického, gramatického a lexikálního. Autorka si správně všímá větší expresivity španělského textu, která může činit problémy při překladu do češtiny. Trochu neobratné je tvrzení na str. 22, že *„z gramatického hlediska je španělština velice flexibilní jazyk a ráda si s gramatikou neláme hlavu“*. Rozhodně neplatí, že by španělština v obchodní korespondenci nedbala na gramatická pravidla. Jedná se zde o zažitý zkratkovitý (telegrafický) způsob vyjadřování, kdy se z textu vynechává vše, co není nezbytné pro porozumění (členy, předložky, některé spojky). Zrovna tak psaní čárky není *„ponecháno na pocitu píšícího“* (str.23*)*, řídí se pouze jinými pravidly než v češtině.

Kapitoly 7 až 10 základní téma práce rozšiřují. Sedmá a osmá kapitola jsou velmi krátké, pouze upozorňují na skutečnost, že v dnešní době se pro vyřizování obchodní korespondence stále více využívají kromě klasických dopisů také fax a elektronická pošta.

Obsáhlá je devátá kapitola, která charakterizuje různé typy obchodních dopisů. Zde trochu postrádám systematičtější porovnání mezi češtinou a španělštinou. Ukázky jsou většinou uvedeny v přílohách, některé typy však chybí, jinde je příklad jen v češtině. I když je odkaz na přílohy v textu, pro čtenáře by bylo přehlednější, kdyby i v záhlaví každé přílohy bylo přesně uvedeno, čeho se týká.

Desátá kapitola se zabývá používáním zkratek. Tuto kapitolu doplňují přílohy 13 a 14, které podávají přehled nejčastěji užívaných zkratek v češtině a ve španělštině. U přehledu španělských zkratek je třeba ocenit, že se autorce podařilo soustředit zkratky z několika různých zdrojů

Hlavní přínos práce spočívá ve shromáždění a vytřídění množství údajů na malé ploše. Práce tak může být užitečná všem, kteří se potřebují rychle seznámit se zásadami pro psaní obchodní korespondence ve španělštině, protože jim pomůže vyvarovat se chyb, vyplývajících z automatického přenášení ustálených schémat z jednoho jazyka do druhého.

Po formální stránce práce splňuje všechny náležitosti, snad jen v obsahu nebylo nutné uvádět tak podrobné členění, když některé z položek představují jediný odstavec o několika řádcích. Také se nepodařilo odstranit některé chyby v češtině (**tipy** obchodních dopisů v obsahu i v názvu kapitoly, interpunkce, chybějící tečky v číslování kapitol).

Přes uvedené nedostatky chci konstatovat, že autorka prokázala schopnost samostatné práce a splnila většinu záměrů, které si stanovila.

Proto jako celek hodnotím práci jako **v e l m i d o b r o u.**

V Českých Budějovicích dne 16.1.2009

Mgr. Hana Hrubá, v.r.

.....

podpis vedoucí bakalářské práce